

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

Ο Νίκος και ο Θοδωρής αποτελούν τους πρωταγωνιστές του βιβλίου. Ο πρώτος είναι ο θύτης, ο δεύτερος το θύμα. Μέσα από τη σχολική ζωή αλλά και από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης των νέων παρακολουθούμε τους τρόπους που ασκείται ο εκφοβισμός. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι με τον τρόπο γραφής του βιβλίου βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τις σκέψεις των δύο πρωταγωνιστών. Έτσι, μπορεί ο αναγνώστης να αντιληφθεί πώς σκέφτεται το κάθε πρόσωπο. Γύρω από τους δύο πρωταγωνιστές παρακολουθούμε και τους παρατηρητές, τα υπόλοιπα παιδιά της τάξης, που ουσιαστικά δεν κάνουν κάτι, για να αντιμετωπίσουν αυτό το άσχημο φαινόμενο. Φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις.

Το βιβλίο, όπως δηλώνει και ο τίτλος του, είναι γραμμένο με τη μορφή ημερολογίου. Ο συγγραφέας καταφέρνει να διεισδύσει στα μύχια της ψυχής των πρωταγωνιστών. Έτσι, επιλέγει να χρησιμοποιήσει και το αντίστοιχο λεξιλόγιο που θα χρησιμοποιούσε το κάθε πρόσωπο. Ίσως γι' αυτόν το λόγο να δικαιολογείται και η αθυροστομία κάποιων παιδιών. Από την άλλη, το πέρασμα από το παρόν στο παρελθόν και το αντίστροφο καταφέρνει να μας ξαφνιάσει, κυρίως στο τέλος του βιβλίου, όταν η υπόθεση παίρνει μια εντελώς διαφορετική τροπή. Ίσως ανάλογο ξάφνιασμα, ένιωσε ο αναγνώστης διαβάζοντας και το βιβλίο [«Οι εννέα καίσαρες»](#) του ίδιου συγγραφέα.